PRESENTACIÓ

La junta del CEV

Fidels al compromís adquirit amb Vilassar de Mar i la seva gent, novament presentem *Singladures, revista d'història i patrimoni cultural de Vilassar de Mar i el Maresme*. Aquesta revista, 31 números després de la seva fundació el 1985 segueix viva mantenint una capçalera que ja és de per si mateixa històrica dins del panorama bibliogràfic del país. (podeu consultar els 30 números anteriors de la revista a www.cevilassarencs.org/singladures).

Ultra 9 anys d'inactivitat per part de l'Ajuntament i del Museu de la Marina, el CEV, de comú acord amb l'ajuntament, la va reprendre l'any 2008, en va actualitzar i diversificar els continguts, la va projectar a les noves exigències acadèmiques del segle XXI i va ampliar la nòmina d'antics col·laboradors amb nous estudiosos i historiadors. D'això ja fa 6 anys i gràcies a l'empenta del CEV en aquesta segona etapa, aquesta publicació ha assolit 31 números editats.

No podem estar-nos, però, de dir que aquests sis anys de treball voluntari al front de la revista no han estat fàcils pel CEV. Després d'un període de col·laboració (2008-2010) durant els quals s'elaboraren i editaren diversos números de la revista de manera satisfactòria com corroboren les paraules de la regidora de cultura de l'any 2009 en la seva presentació del *Singladures* nº 25 que deien: *...El Centre d'Estudis Vilasssarencs (CEV), una entitat jove del poble, formada per gent jove i fundada amb l'objectiu de potenciar la investigació i la divulgació de la història i el patrimoni, amb el recurs a les noves tecnologies de la informació i la comunicació, serà l'entitat responsable de la coordinació del Singladures, motiu pel qual no puc deixar passar l'ocasió de reconèixer i agrair públicament el treball que du a terme en favor de la recuperació del nostre patrimoni i de la nostra memòria com a poble i com a comunitat...* L'any 2010 tot va canviar. L'equip municipal sorprenent i sobtadament entrà en conflicte amb el CEV. Què és el que succeir per un canvi tan sobtat de l'equip de govern? Doncs què aquells joves que coordinaven l'edició del *Singladures*, membres d'una entitat pels seus estatuts defensora del patrimoni local, feren una denúncia pública de la situació de perill a la que es trobava el jaciment romà d'Eduard Ferrés, en el sector comprès entre el Camp Municipal de Futbol, la Piscina Municipal, l'actual Pavelló de La Bòbila i l'Escola Bressol. Una actuació

en defensa del patrimoni i que posà en entredit l'actuació municipal en aquella maniobra constructiva d'un sòl que era d'afectació arqueològica de vell entubi.

L'actuació del CEV no agradà als edils de govern del municipi i en comptes de fer autocrítica, reconèixer que s'havien equivocat, i conseqüentment revisar l'actuació dels seus serveis tècnics perquè no tornés a succeir, van voler "matar el missatger". L'equip de govern municipal decidí castigar el CEV. Per una part trencà les relacions amb el nostre centre, rescindí unilateralment el conveni signat anteriorment, que diguem-ho clar, mai havia complert en la seva totalitat a diferència del CEV que l'havia desenvolupat escrupolosament. Per l'altra suplantà tots els càrrecs del consell de redacció i direcció del *Singladures* que fins aleshores copaven els estudiosos del CEV, actuant com si la revista fos una propietat municipal en la qual podia fer i desfer.

Des del CEV, naturalment, no es va entendre ni el trencament unilateral de relacions que incloïa el conveni, i especialment el fet que l'equip municipal s'arrogués la propietat d'una revista cultural que havia estat sempre patrimoni dels vilassarencs i que el nostre centre havia contribuït a ressorgir decisivament amb el seu esforç. En conseqüència a més d'intentar establir converses amb els edils del municipi, el CEV va registrar la capçalera de la revista *Singladures* per garantir que per sempre més fos patrimoni vilassarenc i assegurar-se que ningú la silenciés durant 9 anys com havia succeït en el passat. Fins aleshores la capçalera estava a mercè de tercers i per protegir-la legalment el CEV la va registrar en benefici del poble. Des del centre creiem que, amb aquesta actuació, el *Singladures*, com havia estat des de la seva fundació, continuava essent dels vilassarencs. Sempre hem dit i direm que el *Singladures* no és propietat del CEV, és de tots els vilassarencs i de ningú, tampoc de l'ajuntament. Prova d'això és que el CEV ha intentat en repetides ocasions una aproximació amb l'equip de govern però cap de les tres regidores de cultura que s'han succeït en el càrrec en els darrers anys han pogut o volgut arribar a un acord malgrat que el CEV estava disposat a transferir la titularitat de la capçalera de la publicació al consistori si aquest es comprometia formalment i per escrit a garantir la continuïtat, la periodicitat i la qualitat de la revista *Singladures*. Malauradament l'ajuntament digué que no podia prendre un compromís així al·legant que l'alternança política impossibilitava prendre acords que anessin més enllà de la legislatura, argument que el CEV va valorar com una excusa matussera, ja que són molts els acords i compromisos que adopta el govern o el ple i que tenen efectes a més de quatre anys vista. Tot i així, i amb l'objectiu de desencallar aquella situació de conflicte, el CEV es va oferir a cedir a l'ajuntament la titularitat de la capçalera fins a finals de la legislatura en curs, proposta que l'equip de govern

tampoc volgué tenir en compte.

Si algú volgués proves d'aquest intent d'aproximació per part del CEV, en tindria prou amb constatar com l'any 2012 el centre d'estudis no va publicar el *Singladures* sinó que inicià una nova publicació (les *Monografies del CEV*), aquest gest de bona voluntat i d'entesa fou ignorat per part del consistori que va decidir deixar la seva publicació també anomenada *Singladures* tot iniciant una nova que anomenà *La Sénia del Rellotge* i, que tot sigui dit de pas, duia en el seu primer volum, unes declaracions signades per l'alcalde que la nostra institució considera ofensives i que no s'ajusten a la realitat en absolut.

En qualsevol cas, a dia d'avui, el CEV es felicita perquè l'ajuntament segueix editant continguts de caràcter culturals sota la capçalera *La Sénia del Rellotge* i que el CEV segueixi fent les publicacions *Monografies* i *Singladures* bianuals i de forma alterna. Altrament els membres del CEV lamentem que l'ajuntament en comptes de sumar en benefici de la col·lectivitat, actuï de forma inapropiada d'acord amb allò que caldria esperar de la institució que administra els impostos municipals dels vilassarencs.

Amb tot, el CEV segueix treballant, creant continguts i duent a terme activitats culturals algunes d'elles de notable èxit i reconeixement arreu del país. Malgrat no rebre subvencions públiques, el CEV capeja la crisi, s'enforteix cada cop amb més socis, col·laboradors i mecenes esdevenint-se així la prova que el treball que duen a terme els seus integrants és una labor de qualitat, d'esperit entusiasta i moguda per la recompensa que suposa únicament la satisfacció de la feina ben feta. Al plec d'això, us convidem a repassar el "Noticiari del CEV" que clou aquest volum per tal de poder copsar la incansable activitat de la nostra institució.

El present volum és especial per a nosaltres, ja que recull un article que l'amic Julià Lladó i Gràcia, del Centre d'Estudis Argentonins, ens va fer arribar poc abans de la seva mort sobre el castell de Vilassar. Publicar aquest treball de l'amic Julià, que en els darrers anys ha estat el "Degà dels Centres d'Estudis del Maresme", és per a nosaltres un motiu d'orgull, a ell dediquem el present volum. En Julià va ser un gran actiu de la nostra comarca i el nostre principal valedor dins la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana i de l'Institut Ramon Muntaner. A l'amic Lladó regraciem amb la Insígnia d'Argent del Centre d'Estudis Vilassarencs a títol pòstum.

Que descansi en pau i es mantingui viu en el nostre record.